ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ
18
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΗ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5789

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ Η ΕΝΟΧΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΛΑΒΩΝ 167 ΨΗΦΟΥΣ, ΕΝΩ ΕΥΡΕΘΗΣΑΝ ΚΑΙ 124 ΛΕΥΚΑ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΕΞΕΛΕΓΗ Ο κ. ΗΛ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΑΣ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΜΕ ΤΑΣ ΨΗΦΟΥΣ ΤΗΣ Ε. Δ. Α.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε. κ. ΠΑΝΑΓ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΙ ΤΟΥΣ ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ

«Θολοῦται ὁ ὁρίζων καὶ τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Ἔθνους»

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 17.— Ὁ κυβερνητικὸς ὑποψήφιος κ. Ἠλίας Τσιριμῶκος ἐξελέγη σήμερον πρόεδρος τῆς Βουλῆς, λαβὼν κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν 167 ψήφους.

Ἡ ἀποφασιστικὴ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς διὰ τῶν ψήφων τῆς ΕΔΑ, προεκάλεσεν ἔντονον ἀντίδρασιν τῆς ΕΡΕ, ἡ ὁποία κατήγγειλε τὸ γεγονὸς καὶ ἐπεσήμανε τοὺς κινδύνους.

Πράγματι, μετὰ τὴν ἐκλογήν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Παν. Κανελλόπουλος, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Δημοκρατία ἀπαιτεῖ καθαρὰ χαρτιά. Ἡ ἀνάδειξις τοῦ προέδρου τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας διὰ τῆς ἀποφασιστικῆς ψήφου τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, θολώνει τὸν ὁρίζοντα καὶ τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Ἔθνους. Ἡ ΕΡΕ θὰ ἀγωνισθῇ δι' ὅλων της τῶν δυνάμεων διὰ νὰ τὸν καταστήσῃ καὶ πάλιν ἀπολύτως διαυγῆ. Εἶναι ἀδύνατον ἡ ΕΔΑ νὰ ἐψήφισε τὸν πρόεδρον, τὸν ὑποδειχθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ λειτουργήσῃ ὁμαλῶς τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα καὶ τὸ Δημοκρατικὸν Πολίτευμα. Ἐπισημαίνω τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποψινῆς ψηφοφορίας ὡς φαινόμενον γενικωτέρας σημασίας».

Αἱ δηλώσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ ἐπεσημαίνοντο ὑφ' ὅλων τῶν ἀντικειμενικῶν πολιτικῶν σχολιαστῶν, οἱ ὁποῖοι προσέθετον ὅτι ὁ κ. Τσιριμῶκος ὑπῆρξεν ἄλλοτε ὀπαδὸς καὶ συνεργάτης τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος ἀπαντῶν ἐν συνεχείᾳ εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν τῶν δημοσιογράφων, προσέθεσεν ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου θὰ ἠδύνατο νὰ εἶχε συνεννοηθῇ μὲ τὴν ΕΡΕ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἐθνικῶς ὀρθῶν προϋποθέσεων λειτουργίας τοῦ Πολιτεύματος. Ἡ τοιαύτη πρωτοβουλία οὐδεμίαν ἄλλην πολιτικὴν ἔννοιαν θὰ εἶχε, παρὰ μόνον τὴν λύσιν ἑνὸς συγκεκριμένου προβλήματος.

Κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν ψηφοφορίαν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν γενομένην διαλογήν, εὑρέθησαν παρόντες 294 βουλευταί. Ἐξ αὐτῶν 167 ἔλαβεν ὁ κ. Τσιριμῶκος, 2 ψήφους ἔλαβεν ὁ κ. Σπ. Μαρκεζίνης, μὴ μετέχων τῆς σημερινῆς Βουλῆς καὶ 1 ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Στέφ. Στεφανόπουλος, αἱ ὁποῖαι καὶ ἠκυρώθησαν.

Εὑρέθησαν, ἐξ ἄλλου, 124 λευκὰ ψηφοδέλτια.

Ἐκ τῶν βουλευτῶν τῆς ΕΡΕ ἀπουσίαζον οἱ κ. κ. Κ. Καραμανλῆς καὶ Μ. Νομικὸς καὶ ἐκ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου οἱ κ. Σοφ. Βενιζέλος, Γ. Μαῦρος, Θ. Ἀνδρεάδης καὶ Κ. Βαρδινογιάννης.

Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διαλογῆς προκύπτει ὅτι ὁ κ. Τσιριμῶκος ἐψηφίσθη ὑπὸ 133 βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, 28 τῆς ΕΔΑ, τοῦ κ. Γραμματίδη, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀποπεμφθῆ ἐκ τῆς ΕΡΕ καὶ 5 βουλευτῶν τῆς ΕΡΕ.

Εὑρέθησαν 124 λευκὰ ψηφοδέλτια, τὰ ὁποῖα ἔρριψαν οἱ βουλευταὶ τῆς ΕΡΕ. Τοῦτο εἶχεν ἀποφασισθῆ εἰς ὀλιγόλεπτον σύσκεψιν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμάς τῆς ΕΡΕ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Κανελλοπούλου, ὀλίγον πρὸ τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς.

Κατ' αὐτήν, ὁ κ. Κανελλόπουλος εἶχεν ἀνακοινώσει ὅτι παρεκάλεσε τὸν κ. Κ. Ροδόπουλον νὰ ἐκθέσῃ ὑποψηφιότητα, ἀλλ' ὁ τελευτσῖος δὲν ἐδέχθη τοῦτο, ἐφ' ὅσον δὲν συνεκέντρωνεν ἐλπίδας ἐκλογῆς.

Οἱ κυβερνητικοὶ παράγοντες ἐχαρακτήριζον τὸ γεγονὸς τῶν φιλικῶν πέντε ψήφων, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν ἐκ μέρους τῆς ΕΡΕ εἰς τὸν κ. Τσιριμῶκον ὡς δεῖγμα τῆς ἀρξαμένης διαρροῆς ἐκ τῆς ΕΡΕ, ἐνῶ οἱ παράγοντες τῆς ΕΡΕ ἀνέφερον ὅτι ἡ πειθαρχία εἰς τὸ κόμμα ὑπῆρξεν ἀπόλυτος καὶ τὸ πλεῖστον τῶν βουλευτῶν ἔρριψε λευκὰ ψηφοδέλτια. Τὸ γεγονὸς, προσέθετον, στερεῖται πολιτικῆς σημασίας καὶ ὑπενθύμιζον ὅτι ὁ κ. Ροδόπουλος εἰς τὸ παρελθὸν ἐψηφίζετο πάντοτε ἀπὸ 6—7 βουλευτὰς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Ἐπίσης, ἐτόνιζον ὅτι, ἀποφασιστικὴν σημασίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Τσιριμώκου ἔπαιξεν ἡ συμπαγὴς μάζα τῶν 28 βουλευτῶν τῆς ΕΔΑ, εἰς τοὺς ὁποίους ἤδη θὰ στηριχθῆ καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου, ἀπαντῶν εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Κανελλοπούλου, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Καὶ εἰς τὰς δύο δηλώσεις τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ, ὑπάρχει ἡ ἰδία ἀπάντησις. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου θὰ λάβῃ τὰς ἀποφάσεις της μετὰ τὴν ψῆφον τῆς προσεχοῦς Δευτέρας. Καὶ αἱ ἀποφάσεις της θὰ εἶναι ὅπως πάντοτε καὶ ἐθνικαὶ καὶ δημοκρατικαί».

Ὁ κ. Κανελλόπουλος, ἀπαντῶν, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Δὲν ὡμίλησα περὶ τοῦ μέλλοντος, ἀλλὰ περὶ τοῦ παρόντος. Ὅ,τι δήποτε νέον ἂν πράξῃ ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέλλον, εἶναι ἀδύνατον νὰ διαγράψῃ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος τὸ συμβὰν τῆς σήμερον».

Ὁ λόγος τοῦ νέου Προέδρου

ΑΘΗΝΑΙ, 17.— Τὴν 7ην μ.μ. σήμερον (χθὲς) ἤρχισεν ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς μὲ θέμα ἡμερησίας διατάξεως: Ἐκλογὴ Προέδρου τοῦ Σώματος».

Ἐψήφισαν 294 ἐπὶ συνόλου 300 βουλευτῶν.

Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ ὑποψήφιος τῆς Ε. Κ. κ. Ἠλίας Τσιριμῶκος, λαβὼν 167 ψήφους.

Ἐξ ἄλλου, εὑρέθησαν 124 λευκά, ἓν ψηφοδέλτιον ὑπὲρ τοῦ κ. Στεφανοπούλου καὶ δύο ἄκυρα μὲ τὸ ὄνομα τοῦ κ. Μαρκεζίνη.

Ἐκ τῶν ἀπουσιαζόντων 6 βουλευτῶν, οἱ 4 ἀνήκουν εἰς τὴν Ε. Κ. καὶ 2 εἰς τὴν ΕΡΕ.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας, εἰς τὸ Βῆμα ἀνῆλθεν ὁ ἐκλεγεὶς Πρόεδρος κ. Τσιριμῶκος, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κύριοι βουλευταί· Ἐκτιμῶ μὲ ἀπόλυτον ἀκρίβειαν τὸ μέγεθος τῆς τιμῆς, ποὺ μοῦ γίνεται καὶ τὸ βάρος τῆς εὐθύνης, ποὺ μοῦ ἀνατίθεται μὲ τὴν ψῆφον σας. Εἶμαι εὐγνώμων διὰ τὴν τιμήν. Ὑποσχόμαι ὅτι θὰ προσπαθήσω νὰ καταστῶ ἄξιος τῆς εὐθύνης.

»Τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς εἶναι ἐξ ἐκείνων, ποὺ χαρακτηρίζουν τὴν ὅλην οἰκονομίαν, τὰς δυσχερείας, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Διὰ τῆς ψήφου συχνὰ ἑνὸς μόνου κάμματος ἀναβιβάζεται εἰς τὴν προεδρικὴν ἕδραν εἰς βουλευτής, ἀπὸ τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ζητεῖ νὰ ἀπεμπολήσῃ τὴν ἰδεολογικήν του πίστιν, ἢ τὸν κομματικόν του δεσμόν. Ἀλλὰ οἱ πάντες ἀπαιτοῦν νὰ ἀρθῇ ὑπεράνω τῶν γνωμῶν ἢ τῶν παθῶν του καὶ νὰ διευθύνῃ τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς ὡς τρίτος, τέλειος ἀμερόληπτος ἄνθρωπος. Τοῦτο θεωρεῖται καὶ εἶναι ἐφικτόν, ἐπειδὴ βασίζεται εἰς τὴν πεποίθησιν ὅτι πᾶς βουλευτὴς θέτει πρὸ οἱασδήποτε ἄλλης ἰδέας τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὴν ἀρτίαν λειτουργίαν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν. Ὡς ἀντιστάθμισμα διὰ τὰς δυσχερείας τοῦ ἔργου τοῦ προέδρου, οἱ γραπτοὶ καὶ ἄγραφοι νόμοι, ποὺ μᾶς διέπουν, προϋποθέτουν ὅτι αἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν γνωρίζουν πλήρως τὰ ἰδικά των καθήκοντα. Γνωρίζουν κυρίως ὅτι τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς δὲν διευθύνει κατ' οὐσίαν ὁ πρόεδρος, τὰς διευθύνει ὁ σεβασμὸς, ποὺ ἔχουν οἱ βουλευταὶ πρὸς ἑαυτούς, πρὸς τὸ ἔργον των, πρὸς τὸ συλλογικὸν Σῶμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν.

»Πράγματι, αἱ κυρώσεις, ποὺ προβλέπει ὁ Κανονισμὸς τῆς Βουλῆς κατὰ τῶν παρεκτρεπομένων μελῶν της, θὰ ἦσαν ἄνευ περιεχομένου ἐὰν δὲν ἦτο βέβαιον ὅτι ὁ βουλευτὴς ἔχῃ τόσον ὑψηλὴν συνείδησιν τοῦ ἀξιώματός του, ὥστε νὰ θεωρῇ ἀληθῆ ποινὴν τὴν ἀνάκλησιν εἰς τὴν τάξιν, βαρεῖαν ποινὴν τὴν ἀναγραφὴν τῆς ἀνακλήσεως εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ ἀπόρρητον τὴν δημοσίευσίν της εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

»Κύριοι βουλευταί. Δὲν παιρέρχεται ἡμέρα δίχως νὰ ἀκούῃ κανεὶς τιθέμενον ἐμμέσως ἢ ἀμέσως τὸ ἐρώτημα: Ἂν τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα, καρπὸς καὶ ἄνθος τοῦ ἀναπτυχθέντος εἰς τὴν Δυτ. Εὐρώπην πολιτισμοῦ, ἀρμόζει εἰς τὴν ἐποχήν μας, ἂν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ καιροῦ μας. Δὲν ἀναφέρομαι, βεβαίως, εἰς τὴν εὔκολον κριτικὴν ἢ τὴν εἰρωνείαν, ποὺ προκαλοῦν μερικὰ φαινόμενα ἤσσονος σημασίας. Τὸ Κοινὸν πληροφορεῖται ἀπὸ τὸν Τύπον μὲ πᾶσαν λεπτομέρειαν τὶ ἀντήλλαξαν μεταξὺ των δύο ἢ περισσότεροι βουλευταὶ εἰς μίαν στιγμὴν ὅπερ ἀπώλεσαν τὴν ψυχραιμίαν των καὶ ποῖοι ἦσαν ἐκεῖνοι, ποὺ ὠμίλησαν μὴ ἀκουόμενοι ἢ ἠκούσθησαν δίχως νὰ ὁμιλήσουν. Τὸ ἐπεισόδιον ἐλκύει τὴν προσοχὴν ἴσως περισσότερον ἀπὸ τὰς ἐμπεριστατωμένας ἀγορεύσεις, ποὺ ἀποδεικνύουν τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς. Ὀφείλει ὅμως, νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι τὸ σύνολον ὡρισμένων ἐκδηλώσεων, ποὺ ἐπιτρέπει ὁ ἰσχὺον Κανονισμὸς καὶ αἱ κτηθεῖσαι συνήθειαι, ἔχουν τὸ ἄρωμα παλαιοτέρων ἐποχῶν, ὁπότε ἰδίως ἐπετρέπετο μεγαλυτέρα ἄνεσις χρόνου. Εἶναι εὐτύχημα ὅτι ὁλόκληρος ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς χώρας ἔχει ἀναγνωρίσει ὅτι ὑπάρχει ἕνα ζήτημα βελτιώσεως τῶν μεθόδων συζητήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Κοινοβουλίου. Δὲν μένει παρὰ νὰ συντείνῃ μὲ τὴν αὐτὴν ὁμοφωνίαν εἰς τὸ νὰ ψηφισθοῦν ὅσαι μεταβολαὶ τοῦ Κανονισμοῦ κριθοῦν ὅτι θὰ συμβάλουν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

»Τὸ θέμα ὅμως δὲν περιορίζεται εἰς τὸν τρόπον ἐργασίας τοῦ Κοινοβουλίου. Πολλοὶ θέτουν ἕνα γενικώτερον πρόβλημα σχέσεων καὶ ἐλευθέρων θεσμῶν πρὸς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ἱκανοποιήσεως τῶν κοινωνικῶν δικαιωμάτων καὶ ἐθνικῆς ἀσφαλείας. Ἡ μελέτη τοῦ προβλήματος τοὺς ὁδηγεῖ μέχρι τοῦ Συντάγματος, ὡρισμέναι διατάξεις τοῦ ὁποίου θὰ ἔπρεπε κατ' αὐτούς, νὰ ἀναθεωρηθοῦν. Ὡς πρὸς ἐμέ, πιστεύω ὅτι οὐδεμία Ἑλληνικὴ Βουλὴ ἠμπόδισε ποτὲ οἱανδήποτε κυβέρνησιν νὰ πράξῃ τὸ καλόν. Θὰ ἦτο πάντως ἄσοφον νὰ ὑποστηρίξῃ κανεὶς ὅτι δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξουν ὠφέλιμοι μεταβολαί. Ἀλλὰ αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προσδιορίσω τὸ πνεῦμα, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἡ σχετικὴ συζήτησις θὰ ἦτο γόνιμος.

»Κατὰ τὸ διάστημα μεταξὺ τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων, ἀπετέλεσε συρμὸν ἡ καταλυτικὴ πολεμικὴ κατὰ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος. Καὶ κατωρθώθη νὰ γίνουν ἀνεκταὶ εἰς ἕνα μέρος τῆς Δυτ. Εὐρώπης, τῆς κοιτίδος αὐτῆς τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν, ὡς νεωτερισμοὶ αἱ ὁλοκληρωτικαὶ μέθοδοι. «Πολλοῖς ἀνθρώποις τὰ ἴδια βουλεύματα κακὼν αἴτια γίνεται», λέγει ὁ Αἴσωπος. Τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς θεσμούς. Εἰς ἀρκετὰς στιγμάς, τὸ πολίτευμα ἐνεθάρρυνε τοὺς ἐχθρούς του εἴτε μὲ τὴν ἐπίδειξιν μεγάλων ἀδυναμιῶν, εἴτε μὲ τὴν ἀβουλίαν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐχθρῶν του καὶ ἐπέτυχαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοὶ νὰ συγκινήσουν μέγα μέρος τῶν νέων, ἐπιζητούντων νὰ βαδίσουν πέραν τῆς μακαριότητος τῶν προσδιετέρων.

»Ἐχρειάσθη ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος διὰ ν' ἀποδειχθῇ, ὅτι ὄχι μόνον νεωτερισμὸν ἢ πρόο-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Μόνον Κυβέρνησις, ὡς ἡ σημερινή, Κυβέρνησις λαϊκῆς μειοψηφίας, πολιτικῆς ἀσυδοσίας καὶ ἠθικοῦ σαρδαναπαλισμοῦ, εἰμποροῦσε νὰ τολμήσῃ, ἔναντι τοῦ Βασιλέως, τὴν ἀνευλάβειαν, ἡ ὁποία ἀπετολμήθη διὰ τοῦ Βασιλικοῦ λόγου. Καὶ μόνον Ἀντιπολίτευσις ἄνευρος, μειωμένης συνειδήσεως εὐθύνης καὶ τρομαλέας διανοητικότητος θὰ ἠδύνατο νὰ μὴ διερμηνεύσῃ τὴν ἀπέχθειαν καὶ τὴν ἀγανάκτησίν της δι' αὐτὴν τὴν ἀνευλάβειαν. Διὰ τὴν πρωτοφανῆ αὐτήν, εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ χρονικὰ ἐνέργειαν, ἡ ὁποία προσετέθη ὡς ἐπὶ πλέον ἀπόδειξις τοῦ κινδύνου ποὺ διατρέχει τὸ Ἔθνος μὲ αὐτὸ τὸ ἀπροσδόκητον ἄθροισμα τῶν μαινομένων ἐκθεμελιωτῶν.

Πράγματι, δὲν ἀπαντᾶται ὅμοιον προηγούμενον. Ὁ λόγος τοῦ Θρόνου, κατὰ μακρὰν παράδοσιν, τηρηθεῖσαν καὶ εἰς τὰς πλέον τεταραγμένας ἐποχὰς ἐσωτερικῶν παθῶν καὶ ὀξυτάτων ἀντιθέσεων, εἶναι κείμενον συντεταγμένον μὲ αὐστηρὰν ὑπερκομματικὴν ἀντίληψιν. Κείμενον συντεταγμένον μὲ πνεῦμα ἐξάρσεως καὶ μὲ γενικοὺς κατευθυντηρίους προσδιορισμούς. Καί, βεβαίως, ἐφ' ὅσον τὴν εὐθύνην του φέρει ἡ ἑκάστοτε Κυβέρνησις, ὁ λόγος δὲν θὰ εἶναι ἀμέτοχος τῶν προσανατολισμῶν της. Οὔτε εἰμπορεῖ νὰ εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις της. Ἀπὸ τοῦ σημείου, ὅμως, αὐτοῦ, μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐμφανίζεται ὁ Βασιλικὸς λόγος ὡς σύνοψις, ὡς ἐπιτομὴ καὶ ὡς πρόλογος τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων, ἡ ἀπόστασις εἶναι τεραστία. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἀδιανόητον νὰ καθίσταται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἀγγελιαφόρος τῶν κομματικῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεών της. Οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ ὁδηγῆται εἰς τοποθετήσεις, αἱ ὁποῖαι μοιραίως καταλήγουν εἰς ἀντίθεσιν πρὸς ἄλλας, ἐκτὸς τῆς Ἐξουσίας, πολιτικὰς δυνάμεις. Καί, μάλιστα, ὅταν αὐταὶ ἀποτελοῦν οὐσιαστικῶς τὴν πλειοψηφίαν καὶ ὑπολείπονται τυπικῶς, ὑπὸ ἔννοιαν κοινοβουλευτικοῦ ἀριθμοῦ, τῆς ἐν Κυβερνήσει παρατάξεως μὲ διαφορὰν κεφαλῆς καί, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐκφράζουν καὶ διερμηνεύουν, κατὰ τὸν αὐθεντικώτερον τρόπον, τὸ ὑγιὲς φρόνημα τοῦ Ἔθνους. Δυστυχῶς, εἰς αὐτὴν τὴν ἀντίθεσιν εἶναι προφανές, ὅτι σχεδιάζει νὰ ὠθήσῃ τὸν Βασιλέα ἡ Κυβέρνησις τοῦ «κάνενδότου ἀγῶνος». Ἀφ' οὗ ἐπὶ διετίαν διετύπωνεν ἐναντίον του ἀπειλὰς καὶ ταπεινοὺς ὑπαινιγμούς, στρατεύουσα ἀκόμη καὶ τὴν ἀσύδοτον ἀναγνωσματογραφίαν διὰ τὴν ἀναμόχλευσιν παλαιῶν παθῶν· ἀφ' οὗ παρουσιάζετο ἀπέναντί Του ὡς τρομοκρᾶτις, τώρα ἡ Ἕνωσις Κέντρου προσπαθεῖ νὰ μεταβάλῃ τὸν Βασιλέα εἰς προεκλογικὸν διαφημιστήν της. Διότι προεκλογικαὶ ἦσαν αἱ «προγραμματικαὶ δηλώσεις»!! Καὶ διαφημιστικὸς ὁ χαρακτήρ των. Ἀφήνομεν, ὅτι ἐνεφάνισαν τὸν Βασιλέα διαγράψαντα, ἀπὸ τῆς μιᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην, ὁλόκληρον τὸ κολοσσιαῖον ἔργον τῆς ὀκταετίας· ἀφήνομεν ὅτι τὸν ἐνεφάνισαν ὡς θεωρητικὸν τῆς πολιτικῆς κονσέρβας Παπανδρέου· ἀφήνομεν ὅτι τὸν ἐνεφάνισαν διὰ τοῦ ἑν γένει τόνου, ὡς προσχωρήσαντα εἰς κόμμα. Τὸν ἠνάγκασαν ἀκόμη νὰ ὁμιλήσῃ καὶ περὶ παγιώσεως ὁμαλοῦ πολιτικοῦ βίου διὰ τῶν ἐκλογῶν! Περὶ τίνος ὅμως πρόκειται; Παραδέχεται, ἀρά γε, καὶ ὁ Βασιλεὺς — ἀφοῦ, ὡς ἐκ τῶν προτέρων εἶχε κομπάσει ὁ κεντρῶος Τύπος, δὲν ἐπέφερε μεταβολὰς εἰς τὸ κείμενον τῶν δηλώσεων — ὅτι πρὸ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν, ὑπῆρχεν εἰς τὸν τόπον πολιτικὴ ἀνωμαλία; Καί, ἂν ναί, εἰς τί συνίστατο αὕτη; Καὶ ἀπὸ πότε ἤρχισε; Πρὸ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1961; Ἢ μετ' αὐτάς; Ἀλλὰ τὰς ἐκλογὰς ἐκείνας εἶχε διενεργήσει Κυβέρνησις, προεδρευομένη ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου Του. Καὶ περαιτέρω: Ἂν δεχθῶμεν, ὅτι ὄντως ὑφίστατο ἀνώμαλος πολιτικὸς βίος, τί, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἔπραξεν ὁ Βασιλεύς, ὡς Ρυθμιστὴς τοῦ Πολιτεύματος, διὰ νὰ τὸν τερματίσῃ;

Τὰ ἐρωτήματα ἀναπηδοῦν μὲ τὴν δύναμιν τῆς λογικῆς. Καὶ ὁδηγοῦν εἰς συμπεράσματα. Δὲν θέλομεν νὰ τὰ ἀναπτύξωμεν. Δὲν κρίνομεν, αὐτὴν τὴν στιγμήν, συμφερούσας τὰς ἀναλύσεις. Νομίζομεν, ὅμως, ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κοινῆς Γνώμης — καίτοι αὕτη ἔχει μορφώσει ἀπόψεις. Ἡ Ἕνωσις Κέντρου, ὡς ἀντιπολίτευσις, ἀπετέλει δημόσιον κίνδυνον. Θὰ εἶναι ὀλέθριον διὰ τὸν τόπον νὰ διατηρήσῃ αὐτὴν τὴν ἰδιότητα καὶ ὡς Κυβέρνησις. Διότι, τότε, θὰ ἦτο ὡσὰν μοιρολατρικὴ πορεία πρὸς ἀνεπανόρθωτα. Καί, δυστυχῶς, οὕτω συμβαίνει. Ἄλλη δὲ δικλεὶς ἀσφαλείας ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς δὲν ὑπάρχει. Ἀλλὰ ἐκλογὰς τιμίας καὶ ὄχι ὅπως αὐταί, κατὰ τὰς ὁποίας κατελύθη ὁ νόμος, ἠχρηστεύθη ἡ δημοσία ἀσφάλεια καὶ ὠργίασεν ἡ τρομοκρατία τῶν ἀλητῶν καὶ τῶν τραμπούκων.

ΕΙΣ ΧΟΕΣΙΝΗΝ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεζήτησε τὴν πρότασιν περὶ συναντήσεως τοῦ Πατριάρχου μετὰ τοῦ Πάπα Παύλου

ΕΠΕΦΥΛΑΧΘΗ ΜΕΧΡΙΣ ΟΤΟΥ ΑΠΑΝΤΗΣΟΥΝ ΑΙ ΑΛΛΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ, 17.— Συνῆλθε σήμερον εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ, ἐὰν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ υἱοθετήσῃ τὴν πρότασιν τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα περὶ συναντήσεώς του μετὰ τοῦ Πάπα εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἀπεφασίσθη, ὅπως, ἐν ἀναμονῇ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν, συνέλθῃ ἐκ νέου ἡ Ἱεραρχία εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν διὰ νὰ δώσῃ τὴν ὁριστικὴν ἀπάντησιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπουσίαζον 5 ἐκ τῶν 12 μητροπολιτῶν. Οἱ παρόντες ἦσαν οἱ Ἀλεξανδρουπόλεως, Φλωρίνης, Τρίκκης καὶ Σταγῶν, Ναυπακτίας, Γρεβενῶν, Ἰερισσοῦ καὶ Λήμνου, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ πρόεδρος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος, ἀπουσιάζον δὲ οἱ Κυθήρων, Κεφαλληνίας, Θηβῶν, Γόρτυνος καὶ Κασσανδρίας.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν προσῆλθον ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Καβαλλιεράτος καὶ ὁ κ. Μπαΐζος, διευθυντὴς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπεζήτησαν νὰ ἐνημερώσουν τοὺς μητροπολίτας ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν.

Ὁ κ. Καβαλλιεράτος, ὡς ἐγνώσθη, εἶπεν ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι συνεφώνησαν μὲ τὰς προτάσεις τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα.

Οἱ ἱεράρχαι ἀνταπήντησαν, ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς ἐπισήμως τοὐλάχιστον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν δὲν ἐγνώσθησαν αἱ ἀποφάσεις τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἤδη, ἐνημερώθη τὸ Πατριαρχεῖον ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἡ πρωτοβουλία πλέον, κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κύκλους, περιέρχεται ἤδη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, τὰ ὁποῖα καὶ θὰ ἐνημερώσουν τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων, τὰς ὁποίας ἔλαβον ἐπὶ τοῦ θέματος αἱ λοιπαὶ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι.

Εὐθὺς ὡς ληφθῇ τὸ σχετικὸν ἔγγραφον τοῦ Πατριαρχείου, θὰ κληθοῦν τηλεγραφικῶς τὰ μέλη τῆς Ἱεραρχίας διὰ νὰ ἀποφασίσουν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17.— Ἕνας ἀνώτερος λειτουργὸς τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας παρεπον